

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Віталія Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 132¹, примітки до цієї статті Кодексу України про адміністративні правопорушення

Київ
30 вересня 2026 року
№ 243-3(I)/2026

Справа № 3-239/2026(486/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого, доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Віталія Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 132¹, примітки до цієї статті Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Мельник В.П. із клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 61, 64 Конституції України

(конституційність) частину другу статті 132¹, примітку до цієї статті Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

Згідно зі статтею 132¹ Кодексу „перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм під час руху великогабаритними і великоваговими транспортними засобами автомобільними дорогами, вулицями або залізничними переїздами –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі: п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм від 5% до 10% включно; однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм понад 10%, але не більше 20%; двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм понад 20%, але не більше 30%; трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – у разі перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм понад 30%“ (частина друга).

Відповідно до примітки до статті 132¹ Кодексу „дія частини першої цієї статті не поширюється на правопорушення, пов'язані з перевищенням габаритних та/або вагових параметрів. Підставою для звільнення від відповідальності, передбаченої частинами першою і другою цієї статті, є наявність дозволу на проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосовані судами оспорювані приписи Кодексу не відповідають „вимогам верховенства права, закріпленого у статті 8 Конституції України“, оскільки встановлюють „непропорційні та несправедливі юридичні наслідки для осіб, чия поведінка має істотно різний ступінь суспільної шкідливості та протиправності“, не забезпечують „індивідуального характеру юридичної відповідальності“ (частина друга статті 61 Конституції України), а також не відповідають „вимогам

необхідності та пропорційності (домірності) обмеження прав, встановленим статтею 64 Конституції України“.

На підтвердження своєї позиції Мельник В.П. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, на рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Мельник В.П. не навів аргументів, які підтверджували б, що юридичне регулювання питання щодо перевищення встановлених законодавством габаритно-вагових норм під час руху великогабаритними і великоваговими транспортними засобами автомобільними дорогами, вулицями або залізничними переїздами, визначене частиною другою статті 132¹, приміткою до цієї статті Кодексу, є таким, що суперечить нормам Конституції України. Фактично суб'єкт

права на конституційну скаргу висловив незгоду з висновками, викладеними в остаточному судовому рішенні в його справі, а також власні міркування щодо запровадження іншого механізму відповідальності перевізників, не вказавши зв'язку між порушенням його конституційних прав і застосуванням оспорюваних приписів Кодексу.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон, застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 10 травня 2023 року № 35-у(II)/2023, Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 5 листопада 2025 року № 74-у(I)/2025].

З огляду на наведене конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Віталія Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 132¹, примітки до цієї статті Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі

пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**